

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۸/۰۳/۲۹

پوهندوی آصف بهاند

يو «سر» او خو لونگيني لنډی

«لو گډ شو، گډ شو د لونگو لو گډ شو
چې لونگ لو شي، بيا به لاس تر غاړې خونه
تور لونگين زما لالی دی
لو گډ شو، گډ شو د لونگو لو گډ شو
خکه زه تور لونگ په غاړه گرځومه
«لو گډ شو، گډ شو د لونگو لو گډ شو
چې لونگ لو شي، بيا به لاس تر غاړې خونه»

www.muhasileen.net

«سر» یا «سروکی» چې ځینی پښتانه یې «پام» بولي، د پښتو ولسي شفاهي سندرو یو خور او مست شعري ډول دی چې یوه برخه یې په خپله «سر» یا «سروکی» دی او بله برخه یې لنډی ده. «سر» یا «سروکی» یوازې نه ویل کیږي، لنډی یې حتمي جز دی او د لنډیو په وسیله بشپړیږي. (د زیاتو مالوماتو له پاره وگورئ: رفیع حبیب الله، د خلکو سندري، خپرونکی: د افغانستان د اکاډیمي د تاریخ او ادب ټولنه، ۱۳۴۹ کال، ۱۲۳ - ۱۲۴ مخونه)
د فولکلور په باب په یوه بل اثر کې راغلي چې:

د پاڼو شمیره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

«دا يو ډول ولسي سندرې دي چې له لويه سره له څو نورو سندرو سره مشابه صنف گڼل کيږي. د ولسي سندرو دا صنف د يوه ځانگړي نورم په توگه له ډير پخوا څخه په ولس کې شته...»
(يوهنوال احمدشاه زغم، فولکلور او فولکلوري ادبيات، خپرندوی: د افغانستان ملي تحریک فرهنگي څانگه، ۱۳۹۴ – ۲۰۱۵ کال، ۱۲۶ – ۱۲۷ مخونه)
زه دلته د «سر» يا «سروکی» په باب له نورو توضیحاتو نه تیریزم، يوه هغه بیلگه يې له لنډيو سره وړاندې کوم چې سندرغاړو بڼه په خوند سره زمزمه کړی دی:

**«لو گډ شو، گډ شو د لونگو لو گډ شو
چې لونگ لوشی، بیا به لاس تر غاړې ځونه
تور لونگین زما لالی دی
لو گډ شو، گډ شو د لونگو لو گډ شو
ځکه زه تور لونگ په غاړه گرځومه
«لو گډ شو، گډ شو د لونگو لو گډ شو
چې لونگ لوشی، بیا به لاس تر غاړې ځونه»**

زما د مالوماتو له مخې، دا سندره کلونه پخوا، خور غږې سندرغاړې بناغلي ډوکتور صادق فطرت ناشناس ویلي ده چې تر نن پورې مېنه وال لري او خلک يې پرله پسې اوري او خوند ورنه اخلي. بناغلي ناشناس په دوو جلا ډولونو دا سندره زمزمه کړې ده، يوه يې **لومړنۍ** بڼه ده چې ډير کلونه پخوا يې زمزمه کړې او بله يې په اوسنيو وختونو کې **ویلي** ده چې دواړه برخې يې جلا خوند لري.
البته د دې خبرې يادول هم اړين گڼم چې دې ته ورته څو نور سرونه هم شته چې د «لونگ» او «لونگین» توری په کې به کارول شوي او ياد شوي دي چې له اصل «سر» سره توپير لري. کيدای شي ډير وي، څو هغه بیلگې دا دي:

**لونگينه په څنگ، څنگ راواوره
په څنگ راواوره چې دې مات نه شي بندونه**

بیا لنډی وړ اچول کيږي.

**هلکه وړانه به شي ستا لیونی مینه وناری
لونگينه و ناری**

بیا لنډی وړ اچول کيږي.

**د لونگو ونی!
څانگې دې گل شه چې جانان سره درځمه**

بیا لنډی وړ اچول کيږي.

**يو پلو مي ياز لونگين مي په دا بل پلو
لا وړوکیه دې پلو راواوره**

بیا لنډی وړ اچول کيږي.

د «لو گډ شو د لونگو لو گډ شو» په سندرو کې دوي يا درې لنډی اچول شوي دي، چې په ټولو سندرو کې بیا، بیا سندرغاړو تکرار کړي دي.

ما په لونگینو لنډيو پسې لټه وکړه، څو لنډی مي پيدا کړې، خو تنده مي خړوبه نه شوه. بیا مي وتلي او پر کاره فرهنگي شخصیت، گران دوست ډاکتر لطيف ياد ته په مسنجر کې د مرستي وليکل، هغه هم د تل په شان لطف وکړ او نه يوازې څو لنډی، بلکې د لونگو په باب يې هم مالومات را ته وليکل چې زه يې دلته کټ مټ له درنو لوستونکو سره شريکوم:

«لونگ او لونگين په پښتو لنډيو (ټپو) کې:

په پښتو ټپو (لنډيو) کې د لونگ او لونگين په اړه ډير ې لنډۍ (ټپې) لرو. لونگ هغه دانه ده چې تور رنگه يا قهوه يي رنگ لري او په انگرېزي کې ورته (clove) وايي چې په اومه حالت کې تر ډېره شنه او سره ښکاري. دا بوټی تر ډېره د هند په جنوب، اندونيشيا او مليشيا کې شهرت لري او ډېر پخوا ترې کار اخيستل شوی دی. ويل کېږي چې په اندونيشيا او مليشيا هېوادونو کې خلک د لونگو سگرټ هم څکوي.

د آسيا په سويلي هېوادونو کې تر ډېره خلک د نورو مسالو سره يو ځای په خوړو کې د لونگو کار اخلي او په ټېره بيا د لونگو نه د عطرو، چاپو، درملو او کریمونو په جوړولو کې گټه اخلي چې خوشبويه شي. د افغانستان په پښتني سيمو لکه: لوگر، پکتيا، پکتیکا، خوست، غزني، کندهار، زابل، ننگرهار، لغمان، کونړ او میدان وردگو کې خلک او په تيره بيا کوچيان لونگ د ښکلا او خوشبويي لپاره کاروي.

په يادو ولايتونو کې پېغلی او ناوی د لونگو نه د غاړې اميلونه او ځونډي جوړوي چې بيا يې پر کميس تومبي. د لونگو نه جوړشوي اميل ته په پښتو کې لونگين وايي چې په پخوا وختونو کې لونگين د ناوی د پسرول يوه لازمي برخه وه.

په خوست کې کله چې ناوی د خاوند کور ته ځي، نو دوه وري کڅوړي لونگ د ډالی په توگه ورکوي. بايد وويل شي چې لونگ تيز بوی لري او په کوم صندوق کې چې ورينميني جامي پرته وي او ورسره لونگ ايښودل شوي وي، هغه جامي د چينجيانو څخه خوندي وي.»

دلته به اوس د لونگينو لنډيو څو بيلگې وړاندي کړم. د دي لنډيو ځينې بيلگې سندرغاړو په خپلو سندرو کې له «سرونو» سره ويلې دي او ځينې نورې يې ډاکتر صاحب ياد په خپل يادداشت کې را ليرلي دي:

تور لونگين زما لالی دی
څکه زه تور لونگ په غاړه گرځومه

چې لو کوي گوتې به پرې کړي
پلار ته دې وايه چې لوگري واچوینه

سيورميه سروهه راخيژه
يار د لونگو لو کوي گوتې ريبينه

لونگ کرمه، لوبه گد کړم
چې لو می گد کړ ياره تا به راولمه

دا ته چې لاری مساپرشوي
د شنو لونگو کښت به څوک ريبی مينه

دا ته چې لاری مسافر شوي
کشت د لونگو به می څوک ريبی مينه

پارانه مه اوره لږ تم شه
ليلا لونگ په درمندو شيندلي دینه

که چا لونگ لېدلی نه وي
پېغله خولي که د لونگو بوی ترې ځينه

په غرونو توري لري راغلي
ښکته يې يووړل د لونگو درمندونه

خاونده بيا دي پسرلی کړ
له وچه ډاگه د لونگو بوی راځينه

خلگ می تکه توره بولي
تور خو لونگ دي پاچاهان يې بويونه

ټينگه مې مه نيسه په غير كې
سپا به بوى د لونگين در څخه ځينه

د لونگين په لړ راخيږه
په اوږې شپه كره د چارگل وكره سيلونه

تور لونگين په ژړا راغى
ماته روپى په سينه ځاى نه راكوبنه

پاى

د پاڼو شميره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكارۍ ته راټولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليكنې د ليكنيزې بنې پازوالي د ليكوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليكنه له راليږلو مخكې په ځير و لولئ